

## La lluita contra el malbaratament alimentari

El malbaratament alimentari ja no és només una qüestió ètica o ambiental: és una obligació legal. En els darrers anys, tant Catalunya com l'Estat espanyol han fet un pas endavant amb noves lleis que obliguen empreses, administracions i ciutadania a reduir les pèrdues d'aliments. Cada any es llencen milions de tones de menjar en bon estat. Amb l'aprovació de la Llei 3/2020, de prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentaris, Catalunya es va situar al capdavant de la lluita contra el malbaratament. La norma obliga empreses alimentàries, restaurants i distribuïdors a disposar de plans per prevenir les pèrdues i a mesurar quants aliments es desaprofiten.

La llei també fixa una jerarquia clara: primer cal evitar generar excedents; si no és possible, s'han de destinar a consum humà, principalment mitjançant la donació. Només en últim terme es permeten altres usos, com l'alimentació animal o l'aprofitament energètic.

El 2025, el govern espanyol va aprovar la Llei 1/2025, de prevenció de les pèrdues i el malbaratament alimentari, que estén aquestes obligacions a tot el territori. Aquesta norma suposa el primer marc legal estatal específic sobre aquesta matèria. Des de 2026, les empreses del sector estan obligades a complir amb mesures concretes per reduir el malbaratament. Supermercats i grans distribuïdors, per exemple, han d'establir acords amb entitats socials per donar sortida als excedents, reforçant així la dimensió social de la norma.

Els restaurants han d'oferir opcions per emportar-se el menjar sobrant, mentre que els comerços han de facilitar la venda de productes amb defectes estètics o propers a la data de consum preferent. Per la seva banda, les administracions assumeixen un paper clau en la supervisió i en la sensibilització ciutadana. Malgrat els avenços, el repte continua sent majúscul. La nova legislació marca un punt d'inflexió: el malbaratament alimentari deixa de ser una pràctica tolerada per convertir-se en un problema regulat. El repte, ara, és que les lleis es tradueixin en resultats concrets.